

Skærtorsdag

En samtale med Jesus og et par af hans disciple

Kære Jesus

I dag er der noget, som vi gerne vil tale med dig om. Vi vasker og vasker og vasker vore hænder, og vi gør rent og spritter af, og gør det igen og igen. Det er meget vigtigt, det kan være med til at spare menneskeliv i den her krise, som vi og verdenssamfundet befinder os i lige for tiden.

Men sommetider kan vi komme i tvivl. Gør vi det ordentligt? Jo for vi står over for en modstander, der kan være svær at opspore og komme til livs: corona-virussen. Der er stadigvæk rigtig mange, der bliver smittet, måske har COVID-19 slet ikke toppet endnu? Kan vi vaske og rengøre mere? Hm. Lige nu er det, som om det aldrig vil stoppe.

Det er så her, vi kommer til at tænke på dig, Jesus. Hvordan du kunne klare de mange år på jorden, hvor din primære opgave var at vaske og rengøre? Vaske og rengøre i ét væk indtil den endelige hovedrengøring, hvis man kan kalde den det, altså din død og opstandelse. For det var jo her, ved netop den afsluttende rengøring, at du en gang for alle sonede – 'bortvaskede' kunne man måske også kalde det - verdens synd.

Igen og igen sagde du til mennesker omkring dig: 'dine synder er dig forladt'. Ja der er ingen tvivl om, at du med det her synds-rengøringsjob kom til at rangere lavt i det daværende israelitiske samfund. Det at vaske og rengøre var jo noget, som normalt kun blev udført af slaver, og af kvinder. Ikke desto mindre udførte du dette arbejde nidkært gennem hele dit liv.

Selvfølgelig ved vi godt, at det ikke var en helt almindelige form for vask og rengøring, som du tog dig af. Alligevel er det uomgængeligt, Herre, at der aldrig var nogen former for snavs, som du følte dig for god til stikke fingrene ned i. Selv om det du primært havde øje for at vaske væk og udrydde var det virus, som man i kirken altid har kaldt synd. Det kan brede sig på mange forskellige måder blandt mennesker, men munder altid ud i umenneskelighed, egenrådighed og storhedsdrømme. Og som så mange andre vira kan det være svært selv at få greb om og få udryddet.

For tiden har vi mange problemer med den her corona-virus. Hvor er det svært at få styr på sådan en lille partikel, selv om vi vasker og vasker og vasker vores hænder. For vi kan ikke rigtigt se den, den er bare iblandt os, et eller andet sted.

Nu er der selvfølgelig forskel på synds- og corona virus. Det er klart. Corona er vi ikke smittede med alle sammen, og desuden vil vi med tiden udvikle en immunitet over for den her type, som vi har lige nu. Men synds-virussen, den som Adam ved syndefaldet blev smittet med, den nåede han ikke at få udviklet nogen form for immunitet over for. Og desværre fik han smittet alle sine efterkommere med den.

Vi har så heldigvis dig at støtte os til, Herre Jesus, den anden Adam, som vi også kalder dig. Du er jo, ved også at være Gud, et menneske der er immun over for Adams synd og derfor i stand til at rense den væk med helt særlige midler, som ingen andre kender eller har.

Vi kæmper tit med de her vira, Jesus. De er svære for os at håndtere og forstå. De er så små og kan alligevel få så store konsekvenser i vores liv. Og det gælder altså også den gammelkendte synds-virus.

Måske er netop Skærtorsdag det rette tidspunkt at få hele vaskeproceduren vendt med dig og dine disciple, nu da I alligevel er sammen for at fejre påskemåltidet. Også fordi det er her, at vi ser dig vaske og rengøre helt praktisk og konkret. Vi ved jo, at du skal i gang med at vaske disciplenes fødder meget snart.

Nu da vi er her, inde i rummet sammen med dig og dine disciple, så bliver vi påvirket af hele stemningen herinde. Og det er tydeligt at mærke: atmosfæren er altså noget anspændt. Som om der er noget, der ikke er helt, som det skal være.

Disciplene virker forvirrede og bange, slet ikke som Palmesøndag, hvor de var glade og sikre på, at der snart ville ske noget stort og godt for dem allesammen. De har håb, så længe de er sammen med dig, Jesus, jo. Men vi har jo læst hos evangelisten Johannes, at du ved, at nu er den kommet, den time, hvor du 'skal gå bort fra denne verden til Faderen'.

Nu får vi øje på dig, Judas, du ser helt mørk ud i øjnene, som om du hverken har håb eller tro. Kan vi lige spørge dig direkte: 'Hvorfor vil du forråde Jesus? Og hvorfor stjæler du penge af jeres fælles kasse?' (Det har vi nemlig også læst hos evangelisten Johannes, at du gør). Det kan man kun blive vred over. Og så netop i denne her tid, hvor så meget står på spil. I skulle jo være solidariske. Stå sammen. Ligesom også vi skal det nu.

'Er du bare ligeglad, Judas?' Nej vi kan se på dig, at du er alt andet end ligeglad. Du er skuffet, er du. Du er dybt skuffet over din Herre. Du havde forventet, at han ville træde frem som en stor konge og trække jer med ind i det, alle 12 disciple – gøre jer til store mænd. Og du, som har forstand på penge, kunne være blevet den perfekte finansminister med magt og indflydelse.

Så du er forbitret, du havde lagt hele dit liv ind i det, vi kan se det i dine mørke øjne. Men er du helt klar over, hvad du er ved at gøre nu? At du er ved at bytte Guds rensende kærlighed ud med et forræderisk kys, der kun kan give dig dødssmitten?

Stilhed. Ingen siger ret meget.

Så kommer den. Fodvaskningen. Vi ser, at du, Jesus, nu rejser dig op og gør vaskefadet klar og et klæde til at tørre med.

De forstår det ikke disciplene, det kan vi godt se. At du vil gå rundt og vaske deres fødder, som om du var en tjener eller slave.

'Hvis jeg ikke vasker dig, har du ikke lod og del sammen med mig', siger du til Peter. Og så skal vi love for, at der sker noget, så vil Peter have mere. Nu vil han pludselig også have vasket både hænderne og hovedet.

Hvad går der af dig, Peter, kan vi ikke stille dig et spørgsmål lige her: 'Hvorfor er det som om du aldrig kan få nok?' Ja, det gælder vel alle jer disciple. I går rundt og virker så beskedne, men når det kommer til stykket, så kan I slet ikke få nok.

Det ser ud som om, Peter, at du er godt og grundigt smittet med den storhedsvirus, som Jesus nu er ved at vaske af. En af de mange former for syndsvirus, der kommer fra slangen i Paradiset, og som Adam fik smittet alle sine efterkommere med. Den der får os til at ville være større end de andre, måske også gerne større end Gud, og som nogle gange får os til at 'glemme' vores menneskelighed og bruge ufine metoder og krænkende adfærd for at nå vores mål.

Storhedsvirussen og de andre slags syndsvirus kommer ind i enhver af os gennem det 'Adamssår', som vi alle sammen har. Og vi kan ikke selv vaske det væk, kun Jesus har det mirakel- og nådesrensemiddel, som der er brug for her. Det ved vi nu, her i vores tid, fra evangeliet.

I disciple kommer i den grad i berøring med det nu, nåderensemiddlet, mens han vasker jeres fødder. Og vi andre kommer også i berøring med hans vask og rensmiddel, gennem hans ord, i dåben og i nadveren, her er stadig mere end nok af det, og det er helt gratis.

Der er kun een bivirkning ved Guds mirakel- og nådesrensemiddel: det gør én lille. Ligesom du, Peter, og de andre disciple oplever det nu, hvor Jesus vasker jeres fødder og siger: 'at så skylder I også at vaske hinandens fødder'.

I - og vi - skal følge ham efter, siger Jesus. Som han tjener, er vi forpligtede på også at tjene. Som han gør sig lille, bliver vi efterfølgelsen af ham også små. Og det er vel, når det kommer til stykket mere et privilegium end en bivirkning: det er et privilegium at få lov til at være lille, at være et Guds barn, for så bliver der rigtig plads til den himmelske storhed i ens liv.

Jesus, nu vender vi os til dig igen:

Tak fordi du ikke bare i dag, Skærtorsdag, vasker disciplenes fødder, men hele tiden er i gang med at vaske vores fødder. I gang med at rense vores liv, så vi kan blive store i omgang med kærligheden. Både den vi får af dig, og den vi giver videre til mennesker omkring os.

Efter i dag at have set dig vaske disciplenes fødder, forstår vi bedre, hvad det er du har gjort for os. Og vi kalder dig Mester, for vi ved, at du er en mester i at vaske det virus væk, som lokker os med tom storhed, så vi kommer væk fra den kærlighed, der har det ægte guddommelige storsind i sig.

Vi ved godt, at ordene til disciplene Skærtorsdag også er til os. Vi kan på en måde mærke, at du med de her ord også har vasket vore fødder, så vi også skylder at vaske hinandens fødder. Jo, det at tjene på den måde gør os måske nok små, men det giver samtidig plads til den kærlighed, der kan 'smitte' på den gode måde.

Lad os, med dig som forbillede, smitte hinanden med en kærlighed og et storsind, der kan gøre det muligt for mennesker omkring os at vokse og blive til noget, så vi alle tilsammen kan blive een stor betydningsfuld familie i Guds rige.

Glædelig skærtorsdag.
Gertrud Bangshøj